

РЕШЕНИЕ

№ 759

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 30.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10952** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от П. А. В. от [населено място] чрез адв. Ю. Д. срещу Решение № Р-ДОИ-17 от 16.11.2022г. на Д. К. – член на КЕВР.

С жалбата се иска отмяна на оспорения акт при следните съображения:

Счита, че незаконосъобразно с постановеното решение е оставено без разглеждане искането на жалбоподателката, поради което счита, че е налице производство по реда на чл. 197 и следващи от АПК – отказ на административния орган да разгледа адресирано до него заявление по същество.

Намира за неоснователен изводът на органа, че искането не попада в обхватния предмет на ЗДОИ. Счита, че дори последното да беше вярно, за органа не е била налице правна възможност да приложи по аналогия нормата на чл. 27 , ал.1, т.6 от АПК и да прекрати производството, което е самостоятелно основание за отмяна на акта.

Счита, че предпоставките за оставяне на заявление по ЗДОИ без разглеждане са изчерпателно уредени в нормата на чл. 25, ал.2 и чл. 25, ал.1, т.1, т.2 и т.4 от ЗДОИ, които хипотези не са налице в случая.

Оспорва и изложените по същество мотиви на акта, като излага мотиви в тази насока. Не споделя тезата, че е налице хипотезата на чл. 33 от ЗДОИ, тъй като исканата информация не създава задължения за ответника да създава за в бъдеще статистика за нуждата на производството, а проверка по издадени актове и извършени

действия от страна на органа по поставените въпроси, като се застъпва тезата, че ако такива актове са издадени, то последните биха представлявали официална обществена информация по чл. 12, ал.3 и ал.4 от ЗДОИ. В случай, че органът е приел, че заявлението е неточно и неясно, същият е длъжен да издаде указание за отстраняване на нередовности по него.

Искането касае информация за изпълнение на задължение на органа – адресат на искането, произтичащо от закона / чл. 195, ал.2 от АПК/ , поради което е недопустимо отказването ѝ под предлог, че не е налична. Счита, че приложима в такива случаи е нормата на чл.33 от ЗДОИ – заявителят да бъде уведомен, че информацията не е налична.

Намира, че искането обхваща обществена информация и то с надделяващ обществен интерес.

Моли за отмяна на решението.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката не се представлява.

Ответникът се представлява от юрк П., която оспорва жалбата и сочи, че именно въз основа на практиката на ВАС приемат, че органът дължи произнасяне, поради което при искане, което не касае обществена информация, следва да бъде изготвено писмо с уведомление за това.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от лице, чието заявление по реда на ЗДОИ е оставено без разглеждане и в срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна:

По делото се установява следното: Подадено е заявление от П. В. до КЕВР с № ДОИ-1133 от 24.10.2022г. , в което се сочи следното: С Решение № 2315 от 21.02.2018г. по АД № 3879/2018г. на ВАС, оставено в сила с Решение № 13691/08.11.2018г. по АД 4785/2018г. по описа на ВАС, петчленен състав, са отменени чл. 48, чл. 49, чл. 50 и чл. 51 от Правилата за измерване на електрическа енергия, приети с т. 3 от Протоколно решение № 147/ 14.10.2014г. на ДКЕВР / чийто правопреемник е ответникът/ . Соци, че съгласно чл. 195, ал.2 от АПК, правните последици, възникнали от подзаконов нормативен акт, който е обявен за нищожен или е отменен, се уреждат служебно от административния орган в срок, не по-дълъг от три месеца от влизане в сила на съдебното решение. Предметното съдържание на „правни последици“ би следвало да включва: 1. Преценка за валидността на правоотношенията, възникнали в периода от приемането на акта до отмяната му; 2. Преценка за правата, придобити, изменени или погасени от акта и 3. Преценка на обезщетението за нарушени права от прилагането на акта за периода от приемането му до отмяната му/ обявяването му за нищожен.

Счита, че законово предвиденият тримесечен срок от отмяната на цитираните точки е изтекъл, поради което иска да ѝ бъде предоставена следната обществена информация:

1. Извършена ли е преценка за валидността на правоотношенията, възникнали в периода от издаването на НПНА до влизане в сила на посоченото съдебно решение? В

какъв документ са обективирани направените констатации и изводи от дължимата по закон преценка и какви са те?

2. Извършена ли е преценка относно правата, придобити, изменени или погасени въз основа на НПНА? В какъв документ са обективирани направените изводи от дължимата по закон преценка?

3. Извършена ли е преценка относно обезщетението от прилагането на НПНА? В какъв документ са обективирани направените констатации?

4. Какви правни последици са идентифицирани като подлежащи на уреждане по чл. 195, ал.2 от АПК?

5. Уредени ли са служебно или по искане на страна тези правни последици в законоустановения срок? По какъв начин – с актове или действия?

6. Предприемани ли са действия, респ. издавани ли са актове за уреждане на правните последици и какви конкретно?

7. Има ли постъпили искания за уреждане на отношенията?

8. Да бъдат предоставени копия от всички документи, имащи отношение към поставените в предходните точки въпроси.

Посочено е, че предпочитаната форма следва за предоставяне на информацията е чрез изпращане на е-копия от документите или чрез публикуването ѝ по реда на чл. 15в, ал.3 от ЗДОИ на платформата за достъп до обществена информация.

Изрично е посочено, че ако в документите се съдържат лични данни, лицето иск същите да бъдат заличени, тъй като не иска достъп до такъв тип данни.

Посочено е още, че в случай, че такава информация не е създадена, смоли да бъде уведомена за това, което ще приеме за предоставяне на исканата информация.

По това заявление органът е постановил решението си, с което е оставил жалбата без разглеждане, поради следните съображения:

Направен е анализ на дефиницията за обществена информация, като е извлечен извод, че характерът на дадена информация като обществена не следва от изявленията в заявлението, подадено по този ред, а след направен правен анализ на искането. За процесното такова е прието, че не попада в приложното поле на ЗДОИ, тъй като е необходимо нарочното ѝ създаване за нуждите на производството, а същата не е вече създадена към момента на искането. Прието е още, че искането съдържа изискване на становище по правоприлагане, разяснение по отношение на действието на съдебни решения и пр., които също не попадат в приложното поле на ЗДОИ.

Прието е, че в ЗДОИ е налице празнота, произтичаща от липсата на форма за произнасяне по въпроси, които не попадат в приложното поле на закона, поради което по аналогия е прието, че е приложима разпоредбата на чл. 27, ал.2, т. 6 от АПК и заявлението е оставено без разглеждане.

Жалбата е основателна, като оспореният акт следва да бъде отменен и върнат на органа за ново произнасяне при съобразяване на следното:

Недопустимо е да се ползва по аналогия разпоредбата на чл. 27, ал.2, т. 6 от

АПК, тъй като ЗДОИ е специален и не предполага това. В случай, че органът прецени, че исканата информация не представлява обществена такава, той дължи отказването ѝ с акт по същество. В ЗДОИ са налице специални хипотези относно прекратяването на производството пред органа и те са свързани с неизправност на заявлението, като са лимитативно изброени. В случай, че е налице такава хипотеза обаче, органът дължи указание за отстраняване на нередовности и само в случай, че това не бъде сторено в срок, има правомощието да остави искането без разглеждане. В този смисъл се споделят възраженията в жалбата, че дори и само на това основание, актът следва да се отмени и върне на органа за ново произнасяне.

Споделят се и другите възражения, изложени в жалбата, касаещи спора по същество. Органът е извършил неправилна преценка на приложимото право. Исканата информация, противно на възприетото от него, представлява обществена информация.

Не всяко сортиране и събиране на информация, която е поискана за предоставяне, я извежда извън обсега на ЗДОИ. Единствено необходимостта от съставянето ѝ едва след заявлението за образуване на производството ще води до извод за ненадлежно определяне на информацията като обществена. В случая обаче със заявлението е поискано да бъде предоставена вече създадена информация, която единствено е следвало да бъде съобразена от органа, че се отнася до отмяната на конкретния акт. Алтернативно е поискана информация, че такива актове и действия от страна на органа не са създадени. Иначе казано, лицето не е поискало да се създава нова информация за предоставяне, а напротив – да бъде извършен анализ на наличната и вече създадена такава или информация, която да ѝ бъде предоставена. Касае се за задължение на органа, произтичащо от закона да уреди определени обществени правоотношения, произтичащи от конкретно отменени норми от нормативен акт, което обхваща издаването на определени актове или извършването на действия, конкретиката на които няма как да е известна на заявителката да такава степен, че да поиска конкретни документи, което и не би следвало логиката на закона, който определя обществената информация като сведение, познание, а не начинът на обективизирането им. Жалбоподателката обаче има право именно в качеството си на заявител по ЗДОИ да се запознае с начина, по който органът е изпълнил произтичащото му от закон задължение за уреждане на обществени отношения, произтичащи от нормативен акт, в случая от отмяната му, което именно представлява дейност по изпълнение на правомощията му – безспорно съставляващо обществена информация.

Свършено неоснователно е твърдението, че се касае за правна консултация или анализ, като в самото заявление това е изрично отречено. Лицето не иска издаване на нов акт, касаещ самото него, нито анализ на правни норми или решения, напротив – то изисква от органа като задължен субект по ЗДОИ да предостави данни дали и как е изпълнил конкретно законово задължение или не е изпълнил същото, което се отразява пряко на регулираните обществени отношения и попада напълно в обхвата на ЗДОИ.

По изложените съображения, решението следва да бъде отменено, а делото да се върне като преписка на ответника, който да издаде решение по съществуващото на спора, като предостави исканата информация така, както е налична при него, след анализ единствено на съществуването на търсените актове или действия от негова страна,

които са станали изискуеми по силата на закона, а не на заявлението на В..

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. и чл. 173 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Р-ДОИ-17 от 16.11.2022г. на Д. К. – член на КЕВР.

ВРЪЩА делото като преписка на органа за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: